

Uvod

U najjednostavnijem obliku, mrežu čine dva računara koja su povezana kablom, što im omogućava da zajednički koriste podatke. Umrežavanje se, koliko god da je sofisticirano, zasniva na ovom najjednostavnijem obliku. Možda ideja povezivanja dva računara kablom danas ne spada u vrhunska dostignuća, ali u prošlosti je bila upravo to – vrhunsko dostignuće u oblasti komunikacija. Računarske mreže su se razvile iz potrebe stalnog zajedničkog korišćenja informacija. Računari su moćni zato što mogu da obrađuju ogromne količine podataka vrlo brzo. Ipak, njihov ozbiljan nedostatak je što nemaju mogućnost efikasnog deljenja tih podataka sa drugim računarima i korisnicima. Nekada je bilo neophodno da korisnici odštampaju ili kopiraju dokumente ukoliko žele da ih neko drugi menja i uređuje. Takođe, nije postojao ni jednostavan način da se te promene integrišu u originalan dokument. Ovaj način rada poznat je kao „rad u samostalnom okruženju“.

Slika 1. Samostalno okruženje

Kopiranje datoteka sa jednog na drugi računar uz pomoć disketa ponekad je nazivano i „kvazi-umrežavanje“.

Slika 2. Kvazi-umrežavanje

Kvazi-umrežavanje ima ozbiljna ograničenja kada su u pitanju udaljeni korisnici ili veća količina podataka. Ali, šta bi se desilo kada bi računar sa slike 1. povezali sa drugim računarima i uređajima? Tada bi on mogao da deli podatke sa drugim računarima i da koristi zajednički štampač. Ovaj način povezivanja računara i drugih uređaja naziva se računarska mreža, a koncept zajedničkog korišćenja resursa – umrežavanje (slika 3.).

Slika 3. Jednostavna računarska mreža.

Koje prednosti pružaju računarske mreže?

Danas, kada su računari relativno dostupni svakom i izuzetno moćni, možda se pitate zbog čega su mreže neophodne. Razlog je bio i ostao isti: umrežavanje povećava efikasnost i smanjuje troškove. Ove dve stvari računarske mreže postižu na tri osnovna načina: zajedničkim korišćenjem informacija (podataka), zajedničkim korišćenjem hardvera i softvera i centralizovanom administracijom i podrškom. Konkretnije, računari koji su u mreži mogu zajednički da koriste: dokumente (memorandume, tabelarne proračune, fakture) elektronsku poštu, softver za obradu teksta, softver za praćenje projekata, ilustracije, fotografije, video i audio datoteke, audio i video prenose, štampače, faks mašine, modeme, CD-ROM jedinice i druge prenosive jedinice, kao što su Zip i Jaz jedinice diskova. Postoje i mnoge druge mogućnosti zajedničkog korišćenja. Mogućnosti mreža se neprekidno proširuju pronalaskom novih načina komunikacije između računara.

Zajedničko korišćenje informacija (podataka)

Mogućnost brzog i jeftinog zajedničkog korišćenja informacija jedna je od najpopularnijih upotreba mrežne tehnologije. Prema rezultatima istraživanja, elektronska pošta je ubedljivo najrasprostranjeniji vid korišćenja Interneta. Mnoge organizacije su značajno ulagale u mreže zbog isplativosti elektronske pošte i programa planiranja.

Kada postoji zajedničko korišćenje podataka, smanjuje se korišćenje papira, povećava efikasnost, a skoro svaka vrsta podataka je istovremeno na raspolaganju svim korisnicima kojima je potrebna. Menadžeri u firmama mogu da komuniciraju sa velikim brojem zaposlenih brzo i efikasno i da organizuju i zakazuju sastanke daleko jednostavnije nego ranije (slika 4.).

Slika 4. Zakazivanje sastanaka korišćenjem Microsoft Outlooka.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com